



V sobotu jsem si v klidu nacvákal kabílky k meteostanici, když na mě zazvonil souseď, jestli nechci jít do Atlantiku dělat štamgasta. Už čtvrtý ročník soutěže o "Mistra výčepního" jsem si nenechal ujít a tak jsem na třetí naklusal dělat křoví. Udělal jsem si pár prvních fotek, pověnoval jsem se půllitru piva, který jsem hned dostal, a co čert nechtěl, nedošel jeden z poroty, takže to bohužel padlo na mě. Tričko s pivovarem Březňák, které jsem měl na sobě, a které jsem si v pátek vypůjčil po prudkém slejváku spolu s ponožkami u kámaráda, se k soutěži Pelhřimovského pivovaru moc nehodilo, ale nakonec jsem byl

porotě dobřej, jelikož jsem měl jediný stopky. Soutěž začala načepováním piva do 30s. Zde se dala hodnotit jen pěna a míra. Některé povedené kousky, na které bylo radost podívat, jsme si hned nechali a s chutí je vypili. Zatímco po této disciplíně soutěžící plnili teoretické testy, konaly se soutěže pro diváky. Ceny byly hodnotné, takže jsem litoval, že nesesdím mezi diváky, protože bych si určitě několik igelitek s cenami odnesl. Další kolo čepování na historické pípě neboli laicky na pípě bez škrtek probíhalo už na delší čas - tři minut a točily se tři půllitry. Porotě se donesl ten nejlepší. Samozřejmě při této disciplíně pivo pěnilo a za tři minuty nemohlo dojít. Takže šance byly vyrovnané. Nejlépe si s tím poradil maník z Vokova, který pochopil náповědu provozního pivovaru, že se musí pípa rychle otevřít a prohnat pod ní všechny tři půllitry. Takže u třetího piva už nešel z pípy vzduch a pivo měl skoro u rysky. A rovněž nebylo odsmrndané jako u ostatních. Ten nakonec soutěž vyhrál a loňská vítězka skončila třetí. Já jsem zkusil soutěž vypítí piva na ex a skončil jsem druhý a to jen díky tomu, že se mi nechtělo mrsknout sklenicí na pult. Každopádně akci jsem pojal jako dobrou srandu a i námět na letní sudové posezení s kamarády.